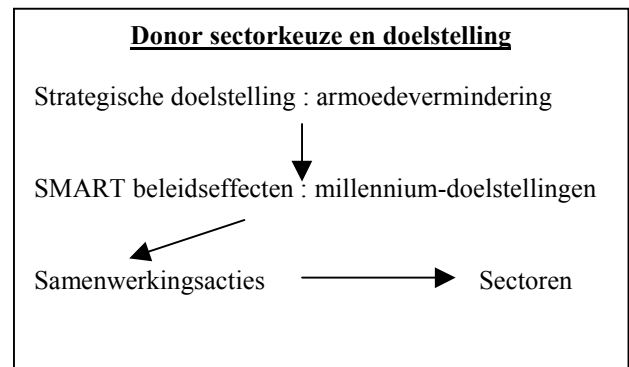

1. Uitgangspunt.

De keuze van de sectoren waarin samengewerkt wordt hangt in grote mate af van de strategische doelstelling die een land nastreeft met haar internationale samenwerking. De bewegingsvrijheid in de na te streven doelstelling is echter vrij klein: elkeen is het er thans over eens dat “armoedebestrijding” centraal moet staan bij de uitwerking van een beleid rond internationale samenwerking. Verder bestaat er eveneens reeds consensus over de na te streven beleidseffecten: immers de millennium-doelstellingen zijn te beschouwen als SMART gedefinieerde beleidseffecten, en de bijhorende targets als gekwantificeerde streefnormen.

Uit bovenstaande vaststelling vloeit tevens voort dat de meeste donoren ontwikkelingsacties gaan ondersteunen voor zover ze een bijdrage kunnen leveren aan het behalen van de millennium-doelstellingen. De beleidsdocumenten van de meeste donoren kennen dan ook geen rigide opdeling meer van sectoren die men gaat ondersteunen¹. In de meeste documenten wordt de vraag beantwoordt: “wat kunnen we doen?”, eerder dan: “via welke sector gaan we het doen?” Toch kan men, zoals hieronder zal blijken, de meeste van de acties wel nog steeds onderbrengen bij één van de klassieke sectoren.

Vermits iedereen de strategische doelstelling en de afgeleide millennium-doelstellingen aanvaard, is het logisch dat er ook een zekere uniformiteit bestaat in de ontwikkelde (of de te ontwikkelen) samenwerkingsacties. Dit wordt in de praktijk bevestigd, maar budgetbeperkingen doen donoren wel andere accenten plaatsen.

2. Sectorkeuzes in de praktijk.

België.

Het hoofddoel van de **Belgische** Internationale Samenwerking is een duurzame menselijke ontwikkeling te realiseren door middel van armoedebestrijding op basis van het concept partnerschap met inachtneming van de criteria voor ontwikkelingsrelevantie²³. Merk op dat

¹ Volgende beleidsdocumenten werden geraadpleegd:

- België : Kleur Bekennen (1997); Wet op de Internationale Samenwerking (1999); Kwaliteit in Solidariteit (2002);
- Engeland : White Paper (1997), White Paper (2000), International Development Act (2002);
- Denemarken : Partnership 2000 (Denmark's Development Policy);
- Noorwegen : Action Plan Fighting Poverty (2002);
- Nederland : Ontwikkelingssamenwerking heeft een wereldtaak -7 vuistregels voor beleid (2001)

² Hoofddoel zoals opgenomen in de Wet op de Internationale Samenwerking van 25 mei 1999.

³ Ontwikkelingsrelevantie wordt afgewogen aan de hand van volgende criteria:

- Versterking van de institutionele en beheerscapaciteit;
- Economische en sociale impact;
- Technische en financiële haalbaarheid;
- Efficiëntie van de geplande uitvoeringsprocedure;
- Aandacht voor de gelijkheid tussen mannen en vrouwen;
- Respect voor bescherming of vrijwaring van het leefmilieu.

België het enige land is dat “duurzame menselijke ontwikkeling door middel van armoedebestrijding” nastreeft. De meeste andere landen inverteren oorzaak en gevolg (zie verder) en kiezen voor “armoedebestrijding door middel van duurzame ontwikkeling”.

De logica achter België's definitie is de volgende: duurzame menselijke ontwikkeling verwijst vrij direct naar het UNDP-concept “human development index (HDI)”, en het toenmalig Kabinet wou een directe link bewaren met dit concept, aangezien ze uit het UNDP-jaarverslag van 1996 geleerd had dat landen die in mensgerichte sectoren investeren, die landen zijn die de grootste vooruitgang hadden gemaakt volgens de HDI-cijfers.

Vermits België de menselijke ontwikkeling in de partnerlanden wou bevorderen⁴, besloot het haar inspanningen te concentreren in de meer mensgerichte sectoren. Volgende vijf sectoren en drie sectoroverschrijdende thema's werden geïdentificeerd⁵.

Tabel 1 : prioritaire sectoren en thema's van België.

Sector	Omschrijving
Gezondheid	Gezondheidszorg met aandacht voor gezinsplanning. En sinds Staatssecretaris Boutmans bijzondere aandacht voor HIV/Aids Preventie.
Onderwijs	Onderwijs en vorming, met bijzondere aandacht voor het basisonderwijs.
Landbouw	Landbouw en voedselzekerheid.
Infrastructuur	Basisinfrastructuur.
Maatschappij	Ondersteuning civiele maatschappij en versterking overheidsinstellingen.
Gender	Vrouwen/Mannen ongelijkheid.
Milieu	Zorg voor het leefmilieu.
Economie	Sociale economie.

De Federale Raad voor Duurzame Ontwikkeling zal nadien, in haar advies op het Toekomstplan Kleur Bekennen, de keuze voor de sectoren ondersteunen, maar het tegelijkertijd betreuren dat het rapport niet dieper ingaat op de internationale verbintenissen en afspraken van staten (waarbij de FRDO expliciet verwees naar UNCED/Rio⁶)

Denemarken.

Denemarken volgt grotendeels wat thans gangbaar is: armoedebestrijding staat centraal⁷; millennium-doelstellingen zijn aanvaard; samenwerkingsacties worden geïdentificeerd als ze een bijdrage kunnen leveren aan het behalen van de millennium-doelstellingen. Denemarken concentreert haar hulp op maximaal 20 partnerlanden en het grootste gedeelte van het

⁴ Strikt genomen zou België zich eigenlijk kunnen beperkt hebben tot de sectoren onderwijs, gezondheid en economie. Want alleen een verandering van een aantal indices uit deze sectoren worden meegenomen in de berekening van de HDI-index.

⁵ Voor elk van deze sectoren en thema's is de administratie bij wet verplicht een strategienota te schrijven. Deze strategienota moet voorgelegd worden aan het Parlement met een advies van de Federale Raad voor Duurzame Ontwikkeling en een advies van de Commissie Vrouwen en Ontwikkeling.

⁶ Zie voor dit advies : <http://www.belspo.be/frdocfdd/nl/pubnl/adviezen/1997a02n.htm>

⁷ Uit het “Action Plan Fighting Poverty” : “The fundamental aim of Denmark's development policy is to promote sustainable development that can create lasting improvements in the living conditions of the poorest population groups in the world by reducing poverty. Poverty is the absence of access to and control of social economic and political resources. Where these resources are lacking, fundamental human and social needs and rights cannot be fulfilled.”

bilateraal budget wordt gereserveerd voor deze landen. Denemarken streeft tevens een evenwichtige verhouding na tussen haar bilateraal en multilateraal budget (50/50).

Denemarken is in die zin **vernieuwend** dat ze haar bilaterale directe hulp concentreert op een twee- tot maximum viertal sectoren per partnerland. De uiteindelijke keuze van de sectoren is een doorsnede van wat het partnerland belangrijk vindt (bij voorkeur aangegeven in een PRSP) en van wat Denemarken kan aanreiken als expertise en middelen in de gekozen sector. In het Deense armoedebestrijdingplan worden de mogelijke sectoren dan ook niet uitputtend opgesomd:

Tabel 2 : prioritaire sectoren en thema's van Denemarken.

Sector	Omschrijving
Gezondheid	<i>Promotion of human development through expansion of the social sectors, particularly education and health.</i>
Onderwijs	
Landbouw	
Infrastructuur	
Maatschappij	<i>Crosscutting issue. The democracy aspect: i.e. popular participation democratization and respect for human rights and good governance.</i>
Gender	<i>Crosscutting issue. The gender aspect: i.e. the roles of women and men in the development process.</i>
Milieu	<i>Crosscutting issue. The environmental aspect: i.e. the need to ensure concern for the environment</i>
Economie	

Wat wel van belang is, is dat Denemarken heel zwaar wenst te wegen op het beleid in een betrokken sector van het partnerland, en dan met name op de beleidsvoorbereiding. Men kan zich de vraag stellen of het begrip “partnership” in de Deense context niet overbenadrukt wordt en dat andere begrip “ownership” niet ten dele uitgehold wordt?

Nederland.

Armoedebestrijding staat centraal in het **Nederlands** beleid. Lees even mee op de vernieuwde site van het departement ontwikkelingssamenwerking⁸: “*Armoedebestrijding is hoofddoel van het Nederlandse ontwikkelingsbeleid. Wat is dat armoedebestrijding? Hoe doe je dat? Sinds een aantal jaren bestaat er wereldwijd brede overeenstemming over waar ontwikkelingssamenwerking moet toe leiden. Dit is vastgelegd in de millennium-doelstellingen. Hierin is geformuleerd wat de wereldgemeenschap in 2015 bereikt wil hebben. De grondslag voor het Nederlands ontwikkelingsbeleid wordt gevormd door drie kernbegrippen : 1) “ownership” , 2) coherentie 3) mondiaal bestuur.*”

Nederland wenst haar partnerlanden sectoraal te ondersteunen. Sectorsteun houdt zowel technische assistentie, projecthulp als sector budgethulp in. Belangrijk is dat de samenwerkingsacties uitgewerkt worden in partnership en beantwoorden aan de strategische keuzes binnen de sector van de partner. Het in te zetten instrument hangt daarbij grotendeels af van de Nederlandse beoordeling van de kwaliteit van het bestuur en van het beleid van het partnerland.

Nederland wenst voornamelijk actief te zijn in de **GAVIM** thema's: Goed bestuur en beleid, Armoedebestrijding, Vrouwen, Institutionele versterking en Milieu. Maar GAVIM wordt tevens, naast de verwijzing naar de prioritaire thema's, enigszins verwarrend, ook gebruikt als

⁸ Zie <http://www.minbuza.nl>

analytisch kader voor de beoordeling van de sectorale ondersteuningsprogramma's. Zo'n programma wordt m.a.w. gescreend of het wel GAVIM-aanvaardbaar is.

Tabel 3 : prioritaire sectoren en thema's van Nederland.

Sector	Omschrijving
Gezondheid	AIDS
Onderwijs	Onderwijs en onderzoek
Landbouw	Landbouw
Infrastructuur	
Maatschappij	Goed bestuur. Institutionele Versterking. Conflictpreventie
Gender	Vrouwen. Kinderen
Milieu	Zorg voor het leefmilieu
Economie	Armoedebestrijding als een thema op zich.

Verenigd Koninkrijk.

Net zoals bij de andere donoren staat armoedebestrijding centraal. *“The overarching aim of UK development assistance is the reduction of poverty through furthering sustainable development and promoting the welfare of people.”* Het ontwikkelingsbeleid en de uitvoering van dit beleid wordt verzekerd door het *“Department for International Development”* (DFID).

Het Verenigd Koninkrijk bakent de sectoren waarin ze willen samenwerken nauwelijks af. Het lijkt erop alsof elke actie die bijdraagt tot het behalen van de millennium-doelstellingen een goede actie is. Toch is dit een te verregaande conclusie. Het Verenigd Koninkrijk schrijft namelijk *“Target Strategy Papers”* (i.p.v. sectorstrategie nota's), waarin de strategie voor het behalen van de millennium-doelstellingen wordt uiteengezet.

Vermeldenswaard is dat het departement ontwikkelingssamenwerking deze “targets”, naast produktiviteitsdoelstellingen, opneemt in een beheerscontract met het Ministerie. Dit contract, dat de financiering van het departement voor drie opeenvolgende jaren regelt, wordt om de twee jaar geëvalueerd voor wat betreft de tussentijdse doelstellingen. M.a.w. om de twee jaar wordt de mate gemeten waarin de uitvoering van het beleid bijdraagt aan de strategische doelstelling.

Tabel 4: prioritaire sectoren en thema's van het Verenigd Koninkrijk.

Sector	Omschrijving
Gezondheid	<i>Better Health for Poor People.</i>
Onderwijs	<i>Primary Education</i>
Landbouw	<i>Improving livelihoods.</i>
Infrastructuur	
Maatschappij	<i>Effective Governments. Human Rights based approach to development.</i>
Gender	
Milieu	<i>Mainstreaming sustainability into national development.</i>
Economie	<i>Creating Economic Opportunities.</i>

3. Vlaanderen en de millennium-doelstellingen.

De internationale gemeenschap heeft, eerst met de *seven pledges* en vervolgens met de millennium-doelstellingen, de kapitale aandachtspunten voor de komende jaren vastgelegd. Belangrijk daarbij is dat de millennium-doelstellingen wereldwijd gedragen worden : alle landen, donoren én partners, hebben dezelfde bakens uitgezet. Het is dus de evidentie zelve dat ook Vlaanderen zich door de millennium-doelstellingen laat leiden.

Tegelijk is het echter duidelijk dat Vlaanderen onmogelijk ten volle kan inspelen op alle millennium-doelstellingen. Om redenen van efficiëntie bespeelt een kleine donor immers best niet alle terreinen. En net zoals dit principe zijn toepassing vindt in een selectie van een klein aantal landen, vertaalt het zich ook in een beperking van het aantal sectoren betreft. Met andere woorden : Vlaanderen kan zich best concentreren op slechts enkele millennium-doelstellingen.

Wélke doelstellingen dat dan precies moeten zijn, is een politieke keuze. De ene doelstelling is immers niet "beter" of "prioritair" ten opzichte van de andere. Bij de selectie van doelstellingen kan Vlaanderen zich eventueel wél laten inspireren door de sectoren die in het eigen bevoegdheidspakket zitten. Daarmee is overigens niet gezegd dat uit een binnenlandse bevoegdheid automatisch ontwikkelingsrelevante expertise voortvloeit. Maar het is wel logisch om elders enkel in die domeinen op te treden waarvoor je thuis ook de verantwoordelijkheid draagt.

Daarom zijn in de onderstaande tabel de sectoren waarop de millennium-doelstellingen rechtstreeks betrekking hebben, gekoppeld aan de aangelegenheden waarvoor Vlaanderen bevoegd is. Dat kan alvast tot een eerste selectie leiden : door welke millennium-doelstellingen hoeft Vlaanderen zich niet meteen aangesproken te voelen ?

Tabel 5 : de millennium-doelstellingen versus de Vlaamse bevoegdheden.

millennium-doelstelling	sector	Vlaams bevoegd	gemengd bevoegd	niet bevoegd	?
1a. uitroeiing van armoede...	universeel				✓
1b. ...en van honger	(landbouw)	(✓)			
2. universeel basisonderwijs	onderwijs	✓			
3. gelijke kansen	gelijke kansen in onderwijs	✓			
4. vermindering kindersterfte	gezondheidszorg		✓		
5. vermindering moedersterfte	gezondheidszorg		✓		
6. strijd HIV/AIDS, malaria,...	gezondheidszorg		✓		
7. ecologische duurzaamheid - duurzame ontwikkeling - watervoorziening - sloppenwijken	duurz.ontwik. infrastr./milieu (universeel)	✓	✓		✓
8. mondiaal partnership - handels & financieel systeem - markttoegang (EU-verband) - schuldverlichting - werk voor jongeren - geneesmiddelen - ICT	monetair beleid <i>economie</i> monetair beleid <i>werkgelegenheid</i> gezondheidszorg <i>technologie & wetenschap</i>	✓	✓	✓	

ANNEX

1. De 7 internationale doelstellingen

De meeste "Westerse" bilaterale donoren zijn verenigd in het *Development Assistance Committee* (DAC) van de Organisatie voor Economische Samenwerking & Ontwikkeling (OESO). Ook België is één van de 23 leden van dit comité, dat onder andere statistieken over de officiële ontwikkelingshulp (ODA) bijhoudt, de activiteiten van de lidstaten evalueert en richtlijnen voor verschillende aspecten van de ontwikkelingssamenwerking uitwerkt.

Midden jaren '90 raakten de lidstaten van de OESO/DAC het erover eens om aan hun inspanningen dezelfde richting te geven. Deze overeenstemming resulteerde in het document "Shaping the 21st Century. The Contribution of Development Co-operation"⁹. Daarin staan zeven concrete doelstellingen, ook wel de "seven pledges" genaamd. De OESO/DAC-lidstaten hebben er zich alle toe verbonden om deze doelstellingen na te streven.

economisch welzijn :

1. halvering van het aantal mensen dat in extreme armoede leeft, tegen 2015

sociale ontwikkeling :

2. basisonderwijs voor alle kinderen, tegen 2015
3. gelijke kansen voor jongens en meisjes in lager en middelbaar onderwijs, tegen 2005
4. vermindering van de kindersterfte met twee derden, tegen 2015
5. vermindering van de moedersterfte met drie kwart, tegen 2015
6. universele toegang tot de reproductieve gezondheidszorg, tegen 2015

ecologische duurzaamheid en herstel :

7. de invoering van een strategie voor duurzame ontwikkeling in alle landen tegen 2005, zodat het verlies aan natuurlijke hulpbronnen tegen 2015 omgekeerd wordt, zowel op nationaal als mondiaal niveau

⁹ <http://www.oecd.org/pdf/M00003000/M00003334.pdf>

2. De Millennium-doelstellingen

In september 2000 onderschreven de 189 lidstaten van de Verenigde Naties de "Millennium-Verklaring". In deze verklaring bevestigen de VN-lidstaten het universele recht op ontwikkeling en stellen daartoe het bestrijden van extreme armoede centraal. Geïnspireerd door de *seven pledges* van de OESO/DAC en door afspraken die in het verleden op grote conferenties werden gemaakt, gaven de Verenigde Naties via de *Millennium Development Goals*¹⁰ een concrete vertaling aan de algemene doelstelling van armoedebestrijding.

DOELSTELLING 1 : uitroeiing van extreme armoede en honger

1. halvering van het aantal mensen met een inkomen van minder dan 1 USD per dag, tussen 1990 en 2015
2. halvering van het aantal mensen die honger lijden, tussen 1990 en 2015

DOELSTELLING 2 : universeel basisonderwijs

3. basisonderwijs voor alle kinderen, zowel jongens als meisjes, tegen 2015

DOELSTELLING 3 : gelijke kansen en machtsverwerving van vrouwen

4. gelijke kansen voor jongens en meisjes, tegen 2005 in het basisonderwijs en tegen 2015 in alle onderwijsniveaus

DOELSTELLING 4 : vermindering van de kindersterfte

5. vermindering met twee derden van de kindersterfte, tussen 1990 en 2015

DOELSTELLING 5 : verbetering van de gezondheid van jonge moeders

6. vermindering met drie kwart van de moedersterfte, tussen 1990 en 2015

DOELSTELLING 6 : strijd tegen HIV/AIDS, malaria en andere ziektes

7. stopzetting en begin van ommekeer in de verspreiding van HIV/AIDS, tegen 2015
8. stopzetting en begin van ommekeer in het vóórkomen van malaria en andere belangrijke ziektes, tegen 2015

DOELSTELLING 7 : ecologische duurzaamheid

9. invoering van de principes van duurzame ontwikkeling in de strategieën en programma's van landen, en de omkering van het verlies aan natuurlijke hulpbronnen
10. halvering van het aantal mensen zonder duurzame toegang tot veilig drinkwater, tegen 2015
11. verbetering van de levenskwaliteit van minstens 100 miljoen bewoners van sloppenwijken, tegen 2020

DOELSTELLING 8 : mondiaal *partnership* voor ontwikkeling

12. verdere ontwikkeling van een open, geregeld, niet-discriminerend handels- en financieel systeem (houdt een engagement in tot goed bestuur, ontwikkeling en armoedebestrijding)
13. aandacht voor de speciale noden van de Minst Ontwikkelde Landen (houdt vrije toegang van MOL-export tot de markten in, alsook schuldverlichting & -kwijtschelding en hogere bedragen voor officiële ontwikkelingshulp)
14. aandacht voor de speciale noden van door land ingesloten staten en kleine eilandstaten in ontwikkeling
15. een globale aanpak van het schuldenprobleem van de landen in ontwikkeling, via nationale en internationale maatregelen, zodat de schuld op lange termijn draaglijk wordt
16. ontwikkeling en uitvoering van strategieën voor degelijk werk voor jongeren, in overleg met de landen in ontwikkeling
17. betaalbare toegang tot levensnoodzakelijke geneesmiddelen in de landen in ontwikkeling, samen met farmaceutische bedrijven
18. toegang tot de voordelen van nieuwe technologieën voor informatie en communicatie, samen met de private sector

¹⁰ <http://www.developmentgoals.org/>

International Development Act

THE INTERNATIONAL DEVELOPMENT ACT 2002

OVERVIEW

1. The International Development Act 2002 (“2002 Act”) will come into effect on 17 June 2002, replacing the Overseas Development and Cooperation Act 1980 (“1980 Act”). This note explains the contents of the 2002 Act and how it affects DFID staff. More detailed guidance is provided in Frequently Asked Questions

Why is an Act needed at all?

2. Ministers can only spend public money for the purposes, and in the manner, authorised by Parliament. Where types of expenditure are made on a recurring basis it is customary for authority for these to be given in specific legislation.

What the 2002 Act Covers

3. The 2002 Act will be the legal authority for most DFID expenditure. The two major exceptions will be all UK contributions to European Community assistance (other than contributions to the European Development Fund) and overseas pensions – which are both covered by separate Acts.

Why We Have a New Act

4. The Government committed itself to considering a new Act in the 1997 White Paper Eliminating World Poverty. The idea received support from the development community during Development Policy Forums in 1998 and 1999. It was felt that the existing legislation (the 1980 Act) did not reflect DFID’s focus on poverty reduction and lay DFID open to pressures to give assistance for other purposes such as the policy of tying UK aid to British goods and services. It also meant that DFID was limited in the ways we could support private sector activity and had no specific authority to promote development awareness.

The Key Parts

5. The 2002 Act sets out more clearly the purposes for which development aid can be given and increases the number of ways in which it can be provided.

The Powers

6. The 2002 Act gives the authority to spend money through a number of different “powers”. The most significant is the:

- Provision of development assistance which contributes to poverty reduction (the so-called “core” power)

7. The Act also enables the:

- Provision of development assistance to the UK Overseas Territories
- Provision of humanitarian assistance
- Contributions to Multilateral Development Banks

8. Supplementary powers are provided to assist in achieving the purposes of the Act. These include a power to support organisations or funds that contribute to international development.

The “Core Power”

9. The 2002 Act establishes poverty reduction as the over-arching purpose of British development assistance, either by furthering sustainable development or promoting the welfare of people (Section 1 of the 2002 Act).

“The Secretary of State may provide any person or body with development assistance if he is satisfied that the provision of the assistance is likely to contribute to a reduction in poverty.

In this Act “development assistance” means assistance provided for the purpose of furthering sustainable development ..., or improving the welfare of the population...” (Section 1 (1) – (2)).

In other words, two conditions need to be met, that a) assistance is provided for the purpose of furthering sustainable development or

improving welfare, and b) that DFID is satisfied that the assistance will be likely to contribute to the reduction of poverty. To meet one of these conditions alone would not be enough. To meet the purpose test without being likely to contribute to poverty reduction would be to allow expenditure on schemes designed with good intentions regardless of their chance of having any impact. To have an impact on poverty without meeting the purpose test would be to allow policies, such as Aid Tying, which are pursued for non-developmental reasons.

10. The term “sustainable development” is clarified to prevent interpretations that have just an environmental or economic meaning:

“... sustainable development includes any development that is, in the opinion of the Secretary of State, prudent having regard to the likelihood of its generating lasting benefits for the population of the country ... in relation to which it is provided.”
(Section 1(3))

11. The 1980 Act was open to broad interpretation. It allowed the Secretary of State to provide assistance with the purpose of “promoting the development or maintaining the economy of a country or territory outside the United Kingdom, or the welfare of its people” This did not clearly set poverty reduction and development as the core objectives of the aid.

12. The 2002 Act is drafted in such a way that a policy such as Tied Aid (and the Aid and Trade Provision), in which assistance is given for the purpose of promoting UK trade or for other commercial or political reasons, would now be challengeable in the courts.

The Overseas Territory Power

13. Development assistance to the UK Overseas Territories must seek to further sustainable development or promote the welfare of its people but is not subject to the over-arching requirement of contributing to the reduction of poverty (Section 2 of the 2002 Act). This is in recognition of the continuing special relationship between the UK and Overseas Territories

The Humanitarian Power

14. A specific power has been given to enable the Secretary of State to provide assistance in time of disaster (Section 3 of the 2002 Act). The power is limited to assistance for the purpose of alleviating the effects of disasters, man-made or natural, or other emergencies, on the people of the

country or territory concerned. This power is not subject to the requirement that it be given for the purpose of furthering sustainable development or promoting welfare, nor that it contribute to the reduction of poverty. Longer term assistance would have to be justified under the core power

Contributions to Multilateral Development Banks

15. As in the 1980 Act, a specific power is given to make contributions to Multilateral Development Banks such as the World Bank (Section 11 of the 2002 Act).

New Ways of Providing Development Assistance

16. The 2002 Act increases the number of ways in which development assistance can be provided (subject to the assistance being provided for the purpose of furthering sustainable development or promoting welfare and likely to contribute to the reduction of poverty):

- It enables the Secretary of State to provide not only grants or loans but also to give guarantees and purchase equities (or other company securities) (Section 6 of the 2002 Act). Specific guidance on the use of these new instruments and their use will issue shortly.
- It gives explicit power to support development awareness work (section 4(2)(c)).

What Difference Does The Act Make in Practice?

17. The Act essentially reflects changes that have already occurred in UK development policy since 1997. Projects and programmes are already designed with the principal purpose of contributing to poverty reduction. The difference is that these changes are now reflected in law. The Act means that we should approve every development assistance project or programme explicitly on the basis that it is provided for the purpose of either furthering sustainable development or promoting the welfare of people and that it is likely to contribute to the reduction of poverty. The only exceptions are assistance to UK Overseas Territories, humanitarian assistance, and contributions to Multilateral Development Banks (see paragraphs 13-15 above).

Development Policy Department
May 2002